

ČERVENCOVÁ HRUŠKA

Hruška tato byla asi v roce 1857 do obchodu zavedena ze školek Boisbunelových v Rouenu. Více se o jejím původu neví. Ve své vlasti známa jest pod jménem Colorée de Juillet, v Německu jako Bunte Julibirne, kteréžto jméno později změněno v „Juli Schönheit“. U nás byla pojmenována podle překladu názvu německého „Červencová pestrá hruška“, poněvadž však jiné Červencové hrušky nemáme, zkrátil jsem pojmenování její pouze na Červencovou hrušku. Kdo ji k nám zavedl, nelze zjistiti, sám jsem získal první rouby v roce 1882 ze školek Rosenthalových ve Vídni. Stromy z těchto roubů vypěstované zdravě rostly a přinesly záhy hojně krásných plodů, takže jsem ji bez rozpaků dále šířil na místo vymírající Jakubky. Od té doby, pokud zprávy sahají, našla rozšíření kolem Prahy, Chlumce nad Cidlinou, Nového Bydžova, Teplic, Nového Strašecí, Křivoklátu, snad i jinde, třeba nepoznána.

Zevšad se chválí veškeré její dobré vlastnosti. Není to sice hruška první třídy, jest však dosti velká a krásnou barvou a raností láká kupce, kteří ji doporučují za obchodní hrušku prvního řádu.

Podle dosavadních zkušeností se jí daří nejlépe ve vlhčí půdě, ač i v jiných velice dobře prospívá, jen suchá půda jí nesvědčí. Svědčí jí jakákoliv poloha, i vyšší, není-li příliš větru vysazena. Hodí se pro sady jako vysokokmen, do domácích zahrádek jako krsek a je-li na kdouli šlechtěná, na kteréž se dobře daří, dá se přizpůsobiti lehce v každý tvar. Strom nebývá pro svoji velkou plodnost nikdy veliký, roste bujně, zdravě, pěkně do výšky, ale větve se pod tíhou plodů hluboko sklánějí, čímž nabývá nehezkého, řídkého vzhledu. Strom jest podle zkušeností jak ve dřevě, tak i v květu proti mrazům velmi otužilý, a za stejných okolností přináší vždy spíše plody než druhy jiné. Plodnost začíná již ve školce a jest trvalá a stejnoměrná.

Na jaře raší maličko šedozeleně, načež vyvinují se letorosty rovné a silné, ve stínu zelenavě žlutavé, na slunci červenavě hnědé, řidce poseté silnými rzivě žlutými vystalými tečkami, nesoucí sytě zelené 85 mm dlouhé a 55 mm široké, po okraji hruběji pilovité listy na řapících

20—30 mm dlouhých s niťovými palisty. Listy příplodní jsou až 85 mm dlouhé, 37 mm široké, kopinaté, po okraji pilovité, na řapících 25—45 mm dlouhých.

Krátká, špičatá, pěkně vyvinutá oka nalézají se na zcela plochých, hladkých podsádkách.

Plody nabývají znázorněné velikosti a bývají při střední úrodě asi 60 mm široké a 70 mm vysoké, tvaru pěkně pravidelného, tupě kuželovitého anebo vejčitého; na krcích bývají plody o něco větší. Pootevřený kalich sestaven jest z listenů krátce špičatých, barvy plodu, se špičkami šedými a nalézá se v nepatrné jamce na temeni plodu. Krátká a silná, zelenavě hnědá stopka jest jako vtlačená do malé jamky.

Hladká, málo lesklá, zelenavá, na slunci žíhaně zarudlá, dílem i pruhovaná slupka mění se s pokračující zralostí v barvu jasně žlutou, zeleně prokvétalou, slunečná pak její strana v živě červenou. Zelenavě šedé, po plodu hojně roztroušené tečky jsou zvláště v místech červeně zabarvených nápadné, v zelenavě žluté barvě se však ztrácejí; okolí stopky bývá jemně porezavělé.

Dutoosý, jemnou zrninou obklopený jaderník chová v malých pouzdrech menší poločerná jádra.

Zdánlivě zrnitá, žlutavá neb zelenavá dužina jest polojemná, skoro máslovitá, hojně šťavnatá, chuti navinule sladké, slabě kořenité, a ačkoliv nenabývá té lahodnosti jako hrušky pozdější, jest co nejranější dobrá.

Doba pravé zralosti se řídí podle počasí, někdy již od 20. července, jindy od 1. srpna a vydrží asi 14 dní. Doba tato prodlouží se tím, že se protrhávají poznenáhlu dorostlé plody, které v několika dnech žloutnou a nabývají velmi libé vůně, zatím co menší plody na stromě se vyvinují dále a lépe.

Její ranost, tvar a skvělá barva ji činí pro trh velice cennou a hodí se jak k prodeji místnímu, tak i za zelena otrhaná k další dopravě, kterou dobře snáší. Doporučuje se zvláště k pěstování poblíže větších a lázeňských měst, kde nejranější plody docházejí nejlepšího odbytu.

Literatura se s ní posud mnoho nezabývala. Zevrubný popis podává André Leroy ve svém velkém díle „Dictionnaire de Pomologie“ čís. 371. Poire Colorée de Juillet; Simon Louis „Guide Pratique“, na stránce 69 pod týmž jménem řadí ji v širší sortiment na místě třetím. „Handbuch der Obstkunde“ číslo 672, Bunte Juliusbirne — Bunte Julibirne a číslo 861, Juli-Schönheit, chválí její ranost, krásný vzhled, hojnou plodnost a doporučuje ji zvláště pro obchod. Mimoto roztroušeno jest mnoho krátkých posudků v různých časopisech, shodujících se v tom, že málokterá hruška jest proti mrazům jak v době květu, tak i za svého vývoje tak otužilá, jako tato.

ČERVENCOVÁ HRUŠKA – *Bunte Julibirne*. – *Colorée de Juillet*.
ŘIHA, Jan. České ovoce I. Hrušky. 3. nezměněné vyd. Praha: Čsl. grafická unie, 1937.